

Tijdens deze wandeling lopen de GR5A en de GR512 regelmatig samen met de Via Tenera, een Jacobsweg vanuit Nederland.

Via Tenera

De Via Tenera start in Breda (NL) en eindigt na 360 km in Saint-Quentin (FR). De Via Tenera sluit aan op de Nederlandse Jakobswegen Thuredrecht en Amsvorde. Je kan dus starten in Bergen op Zoom of in Breda. Zijn naam ontleent de Via Tenera aan de rivier de Dender. *Tenera* is de Latijnse benaming van de rivier en stamt af van het Keltische *Tanare*. Verwijzingen naar pelgrims die van Dendermonde via Ath naar Frankrijk trokken, vinden we al terug in de middeleeuwen. In Aalst, Lessen en Ath waren er broederschappen van Sint-Jakob en pelgrims konden in het gasthuis van Ath overnachten. Langs de Via Tenera vind je afbeeldingen van Sint-Jakob, onder meer in Dendermonde, Aalst, Lessen en Ath. Of je loopt tijdens je tocht door een Sint-Jakobsstraat of een Rue Saint-Jacques. Allemaal getuigen van een rijk pelgrimsverleden langs de Dender.

De Muur van Geraardsbergen

De Kapelmuur is 30 keer opgenomen in de Ronde (1981-2010); de Muur (zonder Kapelmuur) werd ook beklommen in 1950-1952; 1970-1980 (14 keer)

Gemiddelde hellingsgraad: 9 % - Maximale hellingsgraad: 19 %

Afstand: 1075m - Hoogteverschil: 91,38m

Oudenberg

De Oudenberg is een getuigenheuvel in de Belgische stad Geraardsbergen in de Vlaamse Ardennen. Vanaf de top, die 110 m hoog is, heeft men een mooi uitzicht op de omgeving. De heuvel is minder steil langs de oostzijde dan aan zijn westelijke zijde waar de Dender een diepe vallei uitsleet. Anno 2018 is er een hypothese die stelt dat het een grafheuvel zou kunnen zijn. Waarom de vijver op de top nooit droog staat is nog niet uitgeklaard.

Op de top van de Oudenberg staat de Onze-Lieve-Vrouwekapel, een site waar volksdevotie thuis is. Al in Keltische tijden was dit een magische plek. Dat het intussen een befaamd Mariaoord is, is onder meer te danken aan de familie Van Crombrugghe. Het was Ghislain Van Crombrugghe die de kapel kocht en zo redde van de sloop door de Franse revolutionairen.

De Wambashoeve

Historische vierkante abdijhoeve (1641). Het is een alleenstaande, actieve boerderij, met veeteelt en akkerbouw. Zeer rustig gelegen, midden de natuur van de Vlaamse Ardennen, met een zwaluwkolonie op de hoeve. Op slechts 2 km van het centrum en op 3 km wandelen van het recreatiedomein 'De Gavers'. U kan er volledig tot rust komen in de tuin met terras of genieten van de talrijke uitgestippelde wandel-, mountainbike- en fietsroutes. Uitgebreid ontbijt.

Raspaillebos

Op de steile hellingen van de Bosberg ligt het Raspaillebos. Bronbeekjes hebben er een mozaïek van scherpe ruggen, valleitjes en verzakkingen geboetseerd. Omwille van zijn uitzonderlijke ecologische en culturele waarde werd dit bos beschermd als landschap. In het voorjaar kan je hier genieten van de kleurenpracht van boshyacinten, bosanemonen, daslook en sleutelbloemen. De bronbeekjes zijn het leefgebied van de zeldzame vuursalamander. Op de open plekken fladdert de kleine ijsvogelvinder van bloem naar bloem en wie vroeg uit de veren is, kan langs de bosranden reeën bewonderen. Op de top van de Bosberg kan je genieten van schitterende vergezichten over de Dender- en Markvallei. Een weids panorama met tientallen kerktorens strekt zich uit tot aan de torens van Brussel.

De ijzeren voetgangersbrug van Pollare

Wie van industriële archeologie houdt vindt een pareltje te Pollare: een ijzeren voetgangersbrug over de Dender. Sedert 1987 beschermd vanwege zijn industriële-archeologische waarde.

Van oudsher was er een brug ongeveer op de plaats van de huidige brug . Tot voor de kanalisatiewerken uit 1863-1867 vormde de Dender er echter een grote S-vormige kronkel, zodat de brug, wellicht een houten boogbrugje, in het verlengde van de Schuitstraat lag. Ernaast, binnen één van de meanders stond de burcht, voor het eerst vermeld in 1267 vermeld en in de 16e eeuw al tot een ruïne vervallen. Mogelijk verdween toen ook de brug . In de middeleeuwen was er dus zeker een stenen of houten oversteekplaats die Pollare met Appelterre en Eichem verbond. Zeker is dat er in de 18e eeuw een veer was. In het kaartboek van Pollare uit 1762 vindt men hiervan een mooie afbeelding terug . Bij dit veer lag een herberg " 't Schuyt" genaamd. Halfweg de 19e eeuw kwamen er o.a. voor Pollare grote veranderingen zowel op landschappelijk als op sociaaleconomisch vlak. In 1855 werd de spoorlijn Aalst-Geraardsbergen, met stopplaats te Eichem, een feit en in de periode 1863-1867 werden de kanalisatiewerken aan de Dender uitgevoerd. De middeleeuwse burcht motte werd afgegraven en de 2 meanders aan de Schuitstraat rechtgetrokken . De Schuitstraat zelf werd verlengd en de herberg 't Schuyt kwam niet meer aan het water te liggen . De herberg werd herdoopt in " 't Oud Schuyt" en is blijven bestaan tot WO II. Er kwam echter een nieuwe afspanning bij het water: "In de Zwarte Flesch". De herberg diende als overnachtingsplaats voor schippers en schiptrekkers en er waren stallingen voor de trekpaarden. Ook het veer kende een nieuwe heropbloei dankzij de pendelarbeid via de stopplaats Eichem. In 1905 waren er plannen voor een vaste oeververbinding , maar pas in begin 1913 werd de brug in gebruik genomen. Mede dankzij de goede faam van de Dender als visrivier werd de brug tijdens het interbellum een aantrekkingspool voor menig toerist. In mei 1940 werd de brug door terugtrekkende Engelse soldaten opgeblazen en brak ze in 2 stukken. Na een gedeeltelijke opknapbeurt in 1941, werd de brug in 1948 volledig hersteld . Vanaf de jaren '50 verloren de brug en de herberg aan belang: de vissers bleven weg door de toenemende vervuiling van de Dender, het jaagpad kavelde af en de brug verkommerde. In 1977, bij de fusie van de gemeenten, werd ze eigendom van de stad Ninove. Op 16 juli 1987 werd de brug eindelijk geklasseerd omwille van haar waarde op het vlak van de ijzerarchitectuur en de industriële archeologie. Inmiddels is het jaagpad gerenoveerd, de brug zelf gerestaureerd en op de plaats waar vroeger "De Zwarte Flesch" stond is nu het tehuis 'Schoonderhaege' voor volwassen mindervaliden gebouwd. Schoonderhaege wou deze historische plek in haar functie van ontmoetingsplaats herwaarderen door de uitbating van een café langs het nu drukbezochte jaagpad. Dit bood tevens een directe vorm van integratie voor zijn bewoners.

Cafetaria 'De Zwarte Fles'

Het is heerlijk verpozen op het terras van café de Zwarte Flesch. Jammer dat dit terras niet aan het water ligt met uitzicht op de prachtige, slingerende Dender.

www.natuurwandelaars.eu